

[Alfred Bøgh.]

styrke. Jeg beder om støtte hertil fra de ærede medlemmer i denne sal og fra den meningsdannelse, der sker udenfor salen.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg skal ikke deltage i de vældige talmanipulationer, der har fundet sted på et vist tidspunkt under debatten her, men vil prøve på at nærme mig de rent tekniske problemer, som forslagene drejer sig om.

Må jeg til indledning sige, at forslaget om at ændre perioden for de almindelige vurderinger fra 5 til 4 år kan være rimeligt, desværre, vil jeg sige, fordi handelsprisen er så svingende, som tilfældet har været nu i en årrække, og svinger på den måde, at efterhånden som mønten forringes, stiger priserne på de faste værdier ikke alene med konjunkturen, men også fordi markedet er underforsynet, i alt fald for landbrugs-ejendommenes vedkommende. Forholdet er jo det, at mange af dem, som naturligt ville forlade ejendommene og overlade dem til den yngre generation, ikke tør sælge, fordi de er bange for, at den kapital, de kommer i besiddelse af, stadig vil forringes med hensyn til købekraft. Det fører med sig, at de priser, unge landmænd i dag må betale for ejendommene, bliver for store i forhold til ejendommenes afkastningsevne.

Jeg vil derfor håbe, at vurderingsmyndighederne, der skal i gang med et såre vanskeligt stykke arbejde, når de nu skal til at vurdere efter reglerne i §§ 9 og 10, jfr. § 6-bestemmelsen om at vurdere efter salgsværdi, vil mærke sig den gamle regel om den fornuftige købers pris. Jeg tror ligeledes, det er praktisk at følge forslagets § 4, stk. 4, om prisforholdene på vurderingstidspunktet. De omvurderinger, der foretages efter de nugældende regler, hvor man viser tilbage til normale vurderingstidspunkter, skaber mange vanskeligheder og mærkværdigheder.

Nu skal man vurdere efter egnens priser, men dels finder der ikke normale handler sted i alle kommuner, dels vil skyldrådene uomgængeligt skæve til salgsstatistikken, der for landet som helhed viser en betydelig stigning fra 1950 særlig for landbrugs-ejendomme, ikke mindst af de grunde, jeg før har nævnt, at handlerne oftest afsluttes i sælgers marked.

Der er ingen tvivl om, at ejendomsskylden står overfor en betragtelig stigning, der formuemæssigt nok kan betyde en del, hvad skatten angår. Det er det, man først får ud af det. Allerede fra 50 000 kr. er formueskatten ca. 5,5 promille og for 100 000 kr., hvis jeg husker rigtigt, ca. 7 promille. Så nogen diskussion bliver der nok ude omkring. Men den store vanskelighed opstår først, når det gælder om at få fastslået, hvor stor en procentdel af stigningen der skal falde på grundværdien. Vi har i tre møder i ligningsrådet drøftet de retningslinier, som skulle lægges til grund for den vejledning, som skyldrådene har krav på at få forud for hver almindelig vurdering, uden at jeg kan sige, at vi er blevet særlig enige om fordelingen af stigningen mellem grundværdien og forskelsværdien; men det er i hvert fald min bestemte opfattelse, at det for langt den overvejende del er byggepriserne, der har presset prisen på landbrugsejendomme op. Køberen ser jo også på bygningerne, og der er heller ingen tvivl om, at bygningernes tilstand og rumforhold spiller en stor rolle i det moderne landbrug. Derimod er det langt fra givet, at det, man i almindeligt vurderingssprog kalder bedste jord, med de nye afgrøder, der dyrkes nu, har det samme udbyttedmæssige forspring, som da man gennemførte boniteringen i forrige århundrede. Det er forøvrigt ganske interessant, at medens man bygger den personlige beskatning op på dokumenterede facts, hviler ejendomsbeskatningens enkelte dele på et skøn foretaget af vurderingsinstitutionerne, altså to i og for sig modstående fremgangsmåder. Det kan vel ikke være anderledes, og det går vel også nogenlunde, så længe det drejer sig om et almindeligt beskatningsgrundlag, hvor små fejl til den ene eller den anden side er til at bære og måske senere kan rettes. Men når man vil benytte det samme grundlag til inddragning af al fremtidig grundværdistigning, bliver det såre betænkeligt, hvad jeg senere skal vende tilbage til.

Det er forøvrigt på et særdeles uheldigt tidspunkt, lovforslaget fremkommer, nu lige før omvurderingen. Hvis nemlig lovforslaget føres igennem i den foreliggende form, kommer mange ejendomsbesiddere i det dilemma: Skal jeg nu sørge for at få så stor